

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 01.10.2003
COM(2003)574 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ ΤΟΥ
ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ Ο ΕΞΟΧΟΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΟΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΑΖΟΡΩΝ, ΤΗΣ ΜΑΔΕΡΑΣ, ΤΩΝ ΚΑΝΑΡΙΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΟΥΙΑΝΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΕΪΝΙΟΝ ΓΙΑ
ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Αντικείμενο της παρούσας έκθεσης

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1587/98 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1998, για τη θέσπιση καθεστώτος αντιστάθμισης του επιπλέον κόστους που συνεπάγεται ο εξόχως απόκεντρος χαρακτήρας των Αζορών, της Μαδέρας, των Καναρίων Νήσων και των γαλλικών διαμερισμάτων της Γουιάνας και της Ρεϋνιόν για τη διάθεση ορισμένων προϊόντων αλιείας¹, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 579/2002², η Επιτροπή υποχρεούται να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών έκθεση για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στον κανονισμό αυτό μέτρων, η οποία να συνοδεύεται, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

Στο πλαίσιο που καθορίζεται από την διάταξη αυτή, η παρούσα έκθεση περιγράφει τα αποτελέσματα από την εφαρμογή του καθεστώτος στήριξης της διάθεσης ορισμένων ειδών που παράγονται εντός των σχετικών περιφερειών. Επιπλέον, παρουσιάζει τα υφιστάμενα προβλήματα, τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσει ο κλάδος της αλιείας όσον αφορά τα είδη που αποτελούν αντικείμενο σημαντικών ροών διάθεσης καθώς και τις προοπτικές κοινοτικής δράσεως στον τομέα αυτό.

2. Το νομικό πλαίσιο της κοινοτικής δράσης

Με τις αποφάσεις του 89/687/ΕΟΚ³, 91/314/ΕΟΚ⁴ και 91/315/ΕΟΚ⁵, το Συμβούλιο θέσπισε προγράμματα ειδικών μέτρων λόγω του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα εξόχως απόκεντρων περιφερειών, τα οποία αποτέλεσαν ένα κατάλληλο πλαίσιο για τη θέσπιση μέτρων στους διάφορους τομείς δραστηριότητας που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής όσον αφορά την ενίσχυση της κοινοτικής στήριξης που είναι αναγκαία για τη μείωση των μόνιμων προβλημάτων που χαρακτηρίζουν τις περιφέρειες αυτές (προγράμματα POSEIDOM, POSEICAN και POSEIMA).

Τα προγράμματα αυτά έχουν ως στόχο να ληφθούν υπόψη, κατά την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών, οι ιδιαιτερότητες και τα μειονεκτήματα των περιφερειών αυτών που έχουν σχέση με την μεγάλη απομάκρυνσή τους καθώς και το νησιωτικό χαρακτήρα τους. Κατά συνέπεια, η οικονομική εξάρτησή τους από ορισμένα προϊόντα, οι περιορισμένες αγορές τους, ο διπλός τους χαρακτήρας τόσο ως κοινοτικών περιφερειών όσο και εδαφών που βρίσκονται σε περιβάλλον αναπτυσσόμενης χώρας επηρεάζουν την οικονομική και κοινωνική ζωή των περιφερειών αυτών.

Συμβολίζοντας την αλληλεγγύη της Κοινότητας έναντι των πλέον απομακρυσμένων περιφερειών της, η οποία είναι απαραίτητη για την ενσωμάτωσή τους στην εσωτερική αγορά, τα προγράμματα αυτά καταρτίστηκαν ως πλαίσια αναφοράς για την εφαρμογή κοινοτικών πολιτικών στις περιφέρειες αυτές.

¹ ΕΕ L 208 της 24ης Ιουλίου 1998

² ΕΕ L 89 της 5ης Απριλίου 2002

³ ΕΕ L 399 της 30ής Δεκεμβρίου 1989

⁴ ΕΕ L 171 της 29ης Ιουνίου 1991

⁵ ΕΕ L 171 της 29ης Ιουνίου 1991

Το άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ αναγνωρίζει ότι είναι αναγκαία η θέσπιση ειδικών μέτρων υπέρ των περιφερειών αυτών, ιδίως στον τομέα της αλιείας, ο οποίος ρητά αναφέρεται στο άρθρο αυτό⁶.

Πράγματι, πολλοί παράγοντες, ιδίως η έκταση των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών και οι θέσεις απασχόλησης που δημιουργούνται από τις δραστηριότητες που έχουν σχέση με τον τομέα, δικαιολογούν μία προσέγγιση, σε κοινοτικό επίπεδο, η οποία να λαμβάνει υπόψη τη σημασία του τομέα της αλιείας και, ταυτόχρονα, τα προβλήματα που συνεπάγεται η απομάκρυνση των περιφερειών αυτών.

1. ΜΕΡΟΣ Ι

1. Η ειδική περίπτωση της στήριξης της διάθεσης ορισμένων προϊόντων αλιείας

Η απουσία περιφερειακών αγορών και οι επιπλέον δαπάνες μεταφοράς προκαλούν μόνιμα προβλήματα όσον αφορά την πρόσβαση στις αγορές στις οποίες τίθενται σε εμπορία τα προϊόντα. Πρόκειται για κοινή κατάσταση και για τις πέντε άκρες απόκεντρες περιφέρειες.

Στο πλαίσιο ακριβώς της κατάστασης αυτής, η Κοινότητα αποφάσισε να παρέμβει υπέρ των παραγωγών των περιφερειών αυτών για τη διάθεση ορισμένων προϊόντων αλιείας. Για το λόγο αυτό, τέθηκε σε εφαρμογή από το 1992⁷ ένα καθεστώς το οποίο σημείωσε σημαντική επιτυχία. Το καθεστώς αυτό παρατάθηκε αρκετές φορές και, την τελευταία φορά, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1587/98 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 579/2002. Μέσω της τροποποίησης που πραγματοποιήθηκε με τον προαναφερόμενο κανονισμό, το καθεστώς ισχύει μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2002. Επέτρεψε τη στήριξη της διάθεσης ειδών, τα οποία διατίθενται κυρίως στις αγορές εξωτερικού, υπό όρους συγκρίσιμους προς εκείνους οι οποίοι ισχύουν για επιχειρηματίες που είναι εγκατεστημένοι στην ηπειρωτική Ευρώπη.

⁶ Ολόκληρο το κείμενο της διάταξης αυτής έχει ως εξής:
"Οι διατάξεις της παρούσας συνθήκης ισχύουν στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, στις Αζόρες, στη Μαδέρα και στις Καναρίους Νήσους. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τη διαρθρωτική, οικονομική και κοινωνική κατάσταση των υπερπόντιων γαλλικών διαμερισμάτων, των Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων, που επιδεινώνεται από τη μεγάλη απόσταση, το νησιωτικό τους χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, τη δύσκολη μορφολογία και κλίμα, την οικονομική εξάρτηση όσον αφορά ένα μικρό αριθμό προϊόντων, προβλήματα μόνιμα και σωρευτικά τα οποία αναχαιτίζουν σημαντικά την ανάπτυξή τους, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής και διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει ειδικά μέτρα που αποσκοπούν ιδίως στον καθορισμό των προϋποθέσεων εφαρμογής της παρούσας συνθήκης στις περιοχές αυτές, συμπεριλαμβανομένων κοινών πολιτικών.

Το Συμβούλιο, όταν θεσπίζει τα σχετικά μέτρα που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο, λαμβάνει υπόψη τομείς όπως η τελωνειακή και εμπορική πολιτική, η φορολογική πολιτική, οι ελεύθερες ζώνες, η γεωργική και αλιευτική πολιτική, οι όροι προμήθειας πρώτων υλών και βασικών καταναλωτικών αγαθών, οι κρατικές ενισχύσεις και οι προϋποθέσεις πρόσβασης στα διαρθρωτικά ταμεία και στα οριζόντια κοινοτικά προγράμματα.

Το Συμβούλιο θεσπίζει μέτρα που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο, λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς των εξόχως απόκεντρων περιοχών, χωρίς ωστόσο να υπονομεύεται η ακεραιότητα και η συνοχή της κοινοτικής έννομης τάξης, συμπεριλαμβανομένης της εσωτερικής αγοράς και των κοινοτικών πολιτικών."

⁷ Απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 1992 σχετικά με τη χορήγηση κοινοτικής συνδρομής σε ορισμένα ειδικά μέτρα εκτέλεσης του Poseima - ΕΕ αριθ. L 248 της 28ης Αυγούστου 1992

2. Το σημερινό καθεστώς

Το ισχύον καθεστώς, το οποίο θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1587/98 του Συμβουλίου, αναγνωρίζει ότι οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζει ο κλάδος της αλιείας στην Ευρωπαϊκή Ένωση επιδεινώνονται ιδιαίτερα από το κόστος μεταφοράς των προϊόντων αλιείας προς τις αγορές λόγω της απομάκρυνσης και της απομόνωσης των άκρως απόκεντρων περιφερειών.

Αναγνωρίζει επίσης ότι τα κοινοτικά προγράμματα ειδικών μέτρων λόγω του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα εντάσσονται στο πλαίσιο της πολιτικής της Κοινότητας υπέρ των περιφερειών αυτών προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, ιδιαίτερα τα προβλήματα ανάπτυξής τους, υπογραμμίζοντας τη σημασία την οποία έχει η αλιείας περιορισμένης κλίμακας καθώς και η παράκτια αλιεία από κοινωνικοοικονομικής απόψεως.

Το καθεστώς χορηγεί αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους που προκαλείται από τον εξόχως απόκεντρο χαρακτήρα των περιφερειών όσον αφορά τη διάθεση των εξής προϊόντων αλιείας:

- Τόνος και βενθοπελαγικά είδη (για τις Αζόρες)
- Τόνος και σκουμπρί που παραδίδεται στην τοπική βιομηχανία καθώς και μαύρο σπαθόψαρο (για τη Μαδέρα)
- Τόνος που προορίζεται να διατεθεί στην αγορά νωπός και κατεψυγμένος, σαρδέλα και σκουμπρί που προορίζονται για κατάψυξη και μεταποίηση, προϊόντα υδατοκαλλιέργειας και προϊόντα κεφαλοπόδων (για τις Καναρίους Νήσους)
- Γαρίδα (για τη Γουιάνα)
- Τόνος και ξιφίας που διατίθενται στην αγορά νωπά (για τη Ρεϋνιόν)

Σύμφωνα με την τροποποίηση που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 579/2002, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ενδεχόμενες μεταβολές των όρων διάθεσης και των χαρακτηριστικών τους, η Επιτροπή μπορεί να διαμορφώσει όχι μόνο τα ποσά της αντιστάθμισης, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα, αλλά επίσης και τις ποσότητες που προβλέπονται για τα διάφορα είδη, στο πλαίσιο των συνολικών χρηματοπιστωτικών περιορισμών που καθορίζονται για κάθε περιφέρεια.

ΜΕΡΟΣ II

Η κατάσταση του κλάδου της αλιείας στις περιφέρειες τις οποίες αφορά το καθεστώς. Οι προοπτικές της εξέλιξης του καθεστώτος.

1. Αζόρες

Το αρχιπέλαγος των Αζορών αποτελείται από εννέα νησιά, τα οποία κατανέμονται σε τρεις ομάδες: Δυτικές Αζόρες (Flores και Corvo), Κεντρικές Αζόρες (Terceira, Graciosa, São Jorge, Pico και Faial) και Ανατολικές Αζόρες (São Miguel και Santa Maria). Εκτείνεται σε μία δυτική/βορειοδυτική, ανατολική/νοτιοανατολική ζώνη, διαστάσεων

630 x 130 χιλιόμετρα, η οποία βρίσκεται στο νότιο τμήμα της διαίρεσης X του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (CIEM).

Ευρισκόμενη σε απόσταση 1600 μέτρων από τις ηπειρωτικές ακτές της Πορτογαλίας και 4000 χιλιομέτρων από τις ακτές των Ηνωμένων Πολιτειών, η περιφέρεια των Αζορών χαρακτηρίζεται από την γεωγραφική απομόνωσή της.

Στο νησιωτικό χαρακτήρα της προστίθεται η μεγάλη διασπορά των νησιών μέσα στο ίδιο το αρχιπέλαγος ("μετα-νησιωτικός χαρακτήρας"). Τα πλησιέστερα νησιά είναι το Faial και το Pico, τα οποία απέχουν δέκα χιλιόμετρα, ενώ τα πλέον απομακρυσμένα είναι τα νησιά Santa Maria και Corvo, τα οποία απέχουν μεταξύ τους 630 περίπου χιλιόμετρα.

Η μεγάλη διασπορά των νησιών, η απομόνωση μεταξύ τους και η απομάκρυνση από το ηπειρωτικό έδαφος, τους επιτρέπει να διαθέτουν ιδιαίτερα μεγάλη αποκλειστική οικονομική ζώνη (938.000 km²).

Ο κλάδος της αλιείας στην περιφέρεια

Ο κλάδος της αλιείας στην περιφέρεια περιλαμβάνει ουσιαστικά δύο τύπους δραστηριοτήτων: την αλίευση τόνου, το σύνολο σχεδόν του οποίου προορίζεται για την κονσερβοβιομηχανία, η οποία, στη συνέχεια, προωθεί το προϊόν στην ηπειρωτική Πορτογαλία και σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες, καθώς και ορισμένα βενθοπελαγικά είδη, τα οποία διατίθενται κυρίως στην αγορά της ηπειρωτικής Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ο κλάδος μεταποίησης προϊόντων αλιείας, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τη διάθεση στην αγορά των προϊόντων, αντιπροσωπεύει έναν πολύ σημαντικό αριθμό θέσεων απασχόλησης. Στο πλαίσιο αυτό, η κονσερβοβιομηχανία τόνου αποτελεί την πλέον σημαντική δραστηριότητα, η οποία αντιπροσωπεύει το 90% σχεδόν του αριθμού των θέσεων απασχόλησης στον κλάδο αυτό.

Όσον αφορά τη δραστηριότητα της αλίευσης, συγκεντρώνεται στις ζώνες αλιείας βάθους μικρότερου των 600 μέτρων, από όπου προέρχεται το σύνολο σχεδόν των βενθοπελαγικών ειδών καθώς και των πελαγικών ειδών, όπως είναι τα τονοειδή. Κατά συνέπεια, η περιφέρεια εξαρτάται από ορισμένες μόνο ζώνες αλιείας λόγω της απουσίας ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας.

Ο στόλος αποτελείται από μικρά σκάφη που ασκούν δραστηριότητες πλησίον της ακτής ή σε περισσότερο απομακρυσμένες ζώνες, στις οποίες συγκεντρώνονται τα πελαγικά είδη (ξιφίας ή τόνος). Ο στόλος χρησιμοποιεί εργαλεία τα οποία σέβονται σε μεγάλο βαθμό το περιβάλλον (αγκίστρια και καλάμια).

Όσον αφορά τη διάθεση των διαφόρων ειδών που καλύπτονται από το καθεστώς αντιστάθμισης, αξίζει να σημειωθεί ότι η διάθεση των προϊόντων αυτών στην αγορά πραγματοποιείται με διάφορες μορφές παρουσίασης που προκαλούν σημαντικό επιπλέον κόστος. Είναι δυνατή η καλύτερη ταυτοποίηση των παρουσιάσεων αυτών: μεταποιημένος τόνος· βενθοπελαγικά είδη που διατίθενται στο εμπόριο σε νωπή κατάσταση· πελαγικά είδη που διατίθενται στο εμπόριο κατεψυγμένα· βενθοπελαγικά και πελαγικά είδη που διατίθενται στο εμπόριο μεταποιημένα.

Τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι επιχειρηματίες του κλάδου της περιφέρειας έχουν σχέση με την ανάγκη εισαγωγής υλικών, εξοπλισμού καθώς και ορισμένων πρώτων

υλών. Επιπλέον, είναι αναγκαία η χρησιμοποίηση ειδικευμένου προσωπικού εκτός της περιφέρειας για την επισκευή και συντήρηση του εξοπλισμού. Στα προαναφερθέντα, προστίθενται οι καθυστερήσεις που προκαλούνται από την παράδοση εξοπλισμού ή την παροχή υπηρεσιών, κυρίως στα νησιά όπου δεν υπάρχουν απευθείας αεροπορικές συνδέσεις με την ηπειρωτική χώρα.

Όσον αφορά το επιπλέον κόστος που παρατηρείται στη διάθεση στην αγορά των διαφόρων παρουσιάσεων, είναι δυνατή η διαπίστωση επιπλέον κόστους που έχει σχέση με:

- την αεροπορική μεταφορά ιχθύων σε νωπή κατάσταση·
- τη θαλάσσια μεταφορά κατεψυγμένων ιχθύων σε εμπορευματοκιβώτια-ψυγεία·
- τη θαλάσσια μεταφορά κονσερβών τόνου σε εμπορευματοκιβώτια·
- τις επισκευές και τη συντήρηση σκαφών καθώς και τους μισθούς των πληρωμάτων·
- την προμήθεια δολωμάτων.

Οι συνθήκες διάθεσης στην αγορά των ειδών που καλύπτονται από το καθεστώς

Όσον αφορά τον τόνο, η εφαρμογή του καθεστώτος θεωρείται ικανοποιητική, όπως προκύπτει από τον πίνακα που είναι συνημμένος στην παρούσα έκθεση. Πρέπει να σημειωθεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι παρουσιάζονται διακυμάνσεις λόγω των χαρακτηριστικών του είδους αυτού καθώς και εξωτερικών προς την περιφέρεια παραγόντων, οι οποίες, κατά την διάρκεια των τελευταίων ετών, είναι τέτοιας έκτασης (πρόκειται για τις διακυμάνσεις κλιματικής φύσεως οι οποίες επηρεάζουν τη συμπεριφορά του είδους, καθώς επίσης και ορισμένες πρακτικές παράνομης αλιείας στον Κόλπο της Γουινέας, οι οποίες πλήττουν τη συνήθη αφθονία του είδους στην περιφέρεια). Οπωσδήποτε όμως, μέσω της χρησιμοποίησης του μηχανισμού που προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2844/98⁸, καθώς και των αλιευμάτων που αλιεύθηκαν στην πραγματικότητα, κατέστη δυνατή η χρησιμοποίηση του καθεστώτος στα προβλεπόμενα επίπεδα από το χρόνο θέσης σε εφαρμογή του καθεστώτος.

Όσον αφορά τα βενθοπελαγικά είδη, τα είδη τα οποία επελέγησαν προκειμένου να συμπεριληφθούν στο ισχύον σύστημα, ήταν εκείνα τα οποία, κατά τον καιρό εκείνο, διετίθεντο στην αγορά σε σημαντικές ποσότητες. Ωστόσο, η εξέλιξη της δραστηριότητας έδειξε στη συνέχεια ότι, στην πράξη διατέθηκε στο εμπόριο μεγαλύτερος αριθμός των ειδών της κατηγορίας αυτής καθώς και της κατηγορίας των πελαγικών ειδών (μικρά πελαγικά είδη).

Πράγματι, κατά την περίοδο 1998-2001, η μέση ετήσια ποσότητα των βενθοπελαγικών και πελαγικών ειδών που εκφορτώθηκαν στην περιφέρεια ανήλθε σε 5.748 τόνους. Υπό τις περιστάσεις αυτές, καθίσταται αναγκαία η προσαρμογή του καθεστώτος ενόψει των

⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2844/98 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1998, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1587/98 του Συμβουλίου – ΕΕ L 354 της 30ής Δεκεμβρίου 1998.

συνθηκών (επιπλέον κόστος) και των ποσοτήτων που διατέθηκαν στην πραγματικότητα καθώς και των αντίστοιχων συνθηκών (εμπορικές παρουσιάσεις με τις οποίες διατίθενται στην αγορά τα είδη αυτά).

Στην περίπτωση των βενθοπελαγικών ειδών, κατατέθηκε αίτηση διαμόρφωσης του αντίστοιχου ποσού για το έτος 2002 με βάση το άρθρο 2 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1587/98, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 579/2002, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης που σημειώθηκε στο επιπλέον κόστος και ενόψει της πλήρους χρήσης του ετήσιου ποσού που προβλέπεται για τα είδη αυτά.

2. Μαδέρα

Η Μαδέρα βρίσκεται στον Β.Α. Ατλαντικό. Εάν μετρηθούν οι αποστάσεις από το ένα άκρο στο άλλο, οι πλησιέστερες περιοχές είναι το νησί Las Palmas στο αρχιπέλαγος των Καναρίων, σε απόσταση 400 χιλιομέτρων, το ακρωτήριο Sin, στην αφρικανική ακτή σε απόσταση 625 χιλιομέτρων και η Λισσαβόνα, η οποία βρίσκεται σε απόσταση 950 περίπου χιλιομέτρων.

Η γεωγραφική αυτή κατάσταση καθιστά την νησιωτική περιφέρεια της Μαδέρας ένα από τα περισσότερο απομακρυσμένα εδάφη της ευρωπαϊκής ηπείρου και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Η περιφέρεια είναι αρχιπέλαγος το οποίο αποτελείται από τα νησιά Μαδέρα και Porto Santo, τα οποία κατοικούνται, καθώς και από ένα σύνολο μικρών νησιών που είναι γνωστά με τις ονομασίες "Desertas" και "Selvagens".

Η έκταση του αρχιπελάγους ανέρχεται περίπου σε 779 km². Ηφαιστειογενούς σύστασης, όλα τα νησιά παρουσιάζουν απότομες ακτές καθώς και ανώμαλο ανάγλυφο το οποίο παρουσιάζει μεγάλες κλίσεις. Η Μαδέρας η οποία είναι η μεγαλύτερη του αρχιπελάγους, συγκεντρώνει το σύνολο σχεδόν του πληθυσμού. Μόνο το 34% περίπου της έκτασης χρησιμοποιείται για γεωργικούς σκοπούς ή για άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες.

Ο επηρεαζόμενος πληθυσμός στον κλάδο της αλιείας ανέρχεται σε 1.522 άτομα. Η δραστηριότητα συγκεντρώνεται σε μικρό αριθμό ζωνών στη νήσο όπου οι εναλλακτικές λύσεις από απόψεως απασχόλησης είναι υπερβολικά μειωμένες. Τα σκάφη που χρησιμοποιούνται είναι πολύ μικρών διαστάσεων, ενώ τα μισά σκάφη του στόλου δεν είναι μηχανοκίνητα. Το μεγαλύτερο μέρος των σκαφών διαθέτει μικρή αυτονομία, ο εξοπλισμός ναυσιπλοΐας είναι ακόμη ανεπαρκής και οι συνθήκες ασφάλειας και συντήρησης επί του σκάφους δεν είναι ικανοποιητικές. Τα αλιευτικά εργαλεία είναι σε πολύ μικρό βαθμό επιλεκτικά. Οι ψυκτικές αποθήκες (οι οποίες υπάρχουν σε πέντε από τα εννέα αλιευτικά λιμάνια) πραγματοποιούν την κατάψυξη των ιχθύων που προορίζονται για την τοπική βιομηχανία, ενώ οι πλεονάζουσες ποσότητες προορίζονται για την κονσερβοβιομηχανία των Αζορών και της ηπειρωτικής χώρας της Πορτογαλίας.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου 1998-1999, τέθηκε σε λειτουργία το κέντρο υδατοκαλλιέργειας της Calheta με συγχρηματοδότηση της Κοινότητας στο πλαίσιο του προγράμματος Poseima⁹. Πρόκειται για μία επένδυση η οποία θα επιτρέψει την αντιμετώπιση της αυξανόμενης ζήτησης ιχθύων και τη μείωση της αλιευτικής

⁹ Απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 1992 (92/448/ΕΚ) - ΕΕ L 248 της 28.8.1992.

προσπάθειας όσον αφορά ορισμένα τοπικά είδη ιχθύων. Επιπλέον, λειτουργούν πλήρως δύο μονάδες υδατοκαλλιέργειας: στην Baía de Abra και στην Seixal.

Όσον αφορά τον τόνο, η εφαρμογή του καθεστώτος επέτρεψε τη διατήρηση της δραστηριότητας βιομηχανικών μονάδων με τοπικά αλιεύματα καθώς και την απόκτηση πρώτων υλών στην κοινοτική αγορά. Κατά την περίοδο 1998-2001, το ποσοστό χρήσης του καθεστώτος ήταν χαμηλότερο από την ποσότητα αναφοράς λόγω δυσκολιών εφοδιασμού της βιομηχανίας, οι οποίες συνδέονται με εξωτερικές προς την περιφέρεια καταστάσεις, οι οποίες είναι παρόμοιες με εκείνες που διαπιστώνονται για τις Αζόρες. Η εκτίμηση για το έτος 2002 ανέρχεται σε 4.000 τόνους ιχθύων που παραδόθηκαν στη βιομηχανία (η ικανότητα απορρόφησης των βιομηχανικών μονάδων είναι της τάξεως των 5.000 τόνων ετησίως).

Όσον αφορά το μαύρο σπαθόψαρο, υπάρχουν δύο βιομηχανικές μονάδες οι οποίες προωθούν τα προϊόντα. Η δραστηριότητα των μονάδων αυτών είναι πολύ επιτυχής όσον αφορά τις εξωτερικές αγορές. Μία από τις μονάδες αυτές πρόκειται να εισαγάγει νέες τεχνολογίες συσκευασίας καθώς και την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας. Κατά τη διάρκεια του έτους 2000, οι μονάδες αυτές απορρόφησαν 1.734 τόνους περίπου πρώτης ύλης. Υπάρχουν άλλες μονάδες χαμηλότερης παραγωγής. Στο σύνολό του, ο υποκλάδος αυτός παρουσιάζει πολύ θετικές προοπτικές δεδομένου ότι υφίστανται περαιτέρω επενδυτικά σχέδια.

Για την περίοδο 1998-2001, οι μέσες ετήσιες εκφορτώσεις του είδους αυτού ανήλθαν σε 4.261 τόνους.

Το σκουμπρί υφίσταται μεταποίηση από μία βιομηχανική μονάδα που παρέχει απασχόληση σε 50 εργαζομένους. Η εφαρμογή του καθεστώτος για το είδος αυτό επέτρεψε την επίτευξη τακτικού ρυθμού εκφορτώσεων και βοήθησε στη βιωσιμότητα πέντε σκαφών που αλιεύουν το είδος αυτό. Κατά τα τελευταία έτη, τα αλιεύματα υπέστησαν σημαντικές διακυμάνσεις. Η βιομηχανία υποχρεώθηκε να προσφύγει υπό τις περιστάσεις αυτές στην αγορά της ηπειρωτικής Πορτογαλίας. Το χαμηλό επίπεδο χρήσης του καθεστώτος συνδέεται με πρόσφατες μεταβολές που διαπιστώθηκαν στη μετανάστευση του είδους αυτού καθώς επίσης και λόγω του γεγονότος ότι το ισχύον καθεστώς δεν προβλέπει τη δυνατότητα προμήθειας πρώτων υλών εκτός της περιφέρειας ή μη περιφερειακής προέλευσης. Πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι η προαναφερθείσα βιομηχανική μονάδα διαθέτει ικανότητα απορρόφησης 400/500 τόνων ετησίως. Κατά την περίοδο 1998-2001, οι μέσες ετήσιες εκφορτώσεις του είδους αυτού ανήλθαν σε 695 τόνους.

Ο κλάδος της υδατοκαλλιέργειας παρουσιάζει στην περιφέρεια αυτή πολύ ενδιαφέρουσες προοπτικές. Όπως ήδη αναφέρθηκε, η Κοινότητα συγχρηματοδότησε το κέντρο υδατοκαλλιέργειας της Calheta. Μία άλλη πλήρως λειτουργούσα μονάδα δημιουργήθηκε με τη χρήση πλωτών μέσων. Μία τρίτη μονάδα βρίσκεται επίσης σε κατάσταση λειτουργίας. Οι προοπτικές παραγωγής του κλάδου αυτού υπολογίζονται κατά μέσο όρο σε 1.134 τόνους ετησίως.

3. Κανάριοι Νήσοι

Το αρχιπέλαγος αποτελείται από επτά νησιά που διαιρούνται σε δύο επαρχίες, την Las Palmas και την Santa Cruz, και διαθέτει συνολική έκταση 7.273 χιλιομέτρων, ήτοι το 1,44% της έκτασης της Ισπανίας.

Το ανατολικό άκρο του αρχιπελάγους βρίσκεται σε απόσταση 115 χιλιομέτρων από την αφρικανική ακτή και το πλέον βόρειο άκρο του 1.100 χιλιόμετρα από το Cadix, το πλησιέστερο ισπανικό λιμάνι. Η Μαδρίτη, η οποία, με 172.000 τόνους ετησίως, είναι η κυριότερη αγορά κατανάλωσης ιχθύων της Ισπανίας, βρίσκεται σε απόσταση 1.600 χιλιομέτρων.

Η αλιεία παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στις Καναρίους Νήσους, αποτελώντας γι'αυτές έναν από τους βασικούς οικονομικούς πόρους. Σε ορισμένα νησιά, μεταξύ των οποίων η Lanzarote, κατέχει τη δεύτερη θέση στις οικονομικές δραστηριότητες, μετά τον τουρισμό.

Οι ακτές των διαφόρων νησιών είναι, στο μεγαλύτερο μέρος τους, απότομες έτσι ώστε να είναι πολύ μικρός ο αριθμός των κολπίσκων και ορμίσκων. Δεν υπάρχει καμία υφαλοκρηπίδα που να συνδέει τα νησιά δεδομένου ότι τα ύδατα που τα χωρίζουν υπερβαίνουν σε ορισμένα μέρη το βάθος των 1.000 μέτρων. Οι βυθοί αποτελούνται από βράχους και λάβα και είναι διάσπαρτοι από κρατήρες που καθιστούν απαγορευτική τη χρήση τράτας που χρησιμοποιείται συνήθως στις άλλες θάλασσες.

Το μεγαλύτερο μέρος του στόλου των Καναρίων Νήσων αλιεύει σε ύδατα τρίτων χωρών. Ο πλέον παραγωγικός πόρος της αλιείας περιορισμένης κλίμακας είναι ο τόνος. Ο στόλος ανοικτής θάλασσας αλιεύει κεφαλόποδα, σαρδέλα και μερλούκιο.

Η μη ανανέωση της αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και του Μαρόκου δημιούργησε πολύ σοβαρές συνέπειες στη δραστηριότητα του στόλου και στις συναφείς δραστηριότητες στην ξηρά.

Ιδιαίτερα, ο κλάδος της αλιείας σαρδέλας υπέστη βαρύτατες απώλειες από απόψεως υποδομής και απασχόλησης.

Η αλιεία τόνου είναι μια δραστηριότητα που σέβεται τους πόρους χρησιμοποιώντας επιλεκτικές μεθόδους. Το επίπεδο των αλιευμάτων κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών ήταν σταθερό, εκτός από την περίοδο ακινητοποίησης λόγω της μη ανανέωσης της αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Μαρόκου. Επιπλέον, θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα αλιεύματα που αλιεύονται από τον στόλο αλιείας περιορισμένης κλίμακας που ασκεί δραστηριότητες σε μικρή απόσταση από τις ακτές παρουσιάζουν ορισμένες φορές διακυμάνσεις λόγω του μεταναστευτικού χαρακτήρα του τόνου.

Ο επιμέρους κλάδος της σαρδέλας και του σκουμπριού

Επί του παρόντος, και ενόψει της εξάρτησης του εν λόγω επιμέρους κλάδου από τις αλιευτικές δραστηριότητες που ασκούνται στα ύδατα του Μαρόκου, η κατάσταση είναι σχεδόν στάσιμη και η παραγωγή είναι πολύ μειωμένη σε σχέση με τα επίπεδα των προηγούμενων ετών.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, η μοναδική δυνατότητα στήριξης της δραστηριότητας των βιομηχανιών μεταποίησης θα ήταν η εφαρμογή του καθεστώτος αντιστάθμισης της πρώτης ύλης που αλιεύεται από σκάφη τρίτων χωρών, η οποία παραδίδεται στη βιομηχανία αυτή και διατίθεται στην αγορά της ηπειρωτικής Ευρώπης.

Στην περίπτωση των ειδών "σαρδέλες και σκουμπριά που προορίζονται για μεταποίηση" και "προϊόντων υδατοκαλλιέργειας", κατατέθηκε αίτηση διαμόρφωσης για τα έτη 2001

και 2002 βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1587/98, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 579/2002, λαμβανομένης υπόψη της ακόλουθης κατάστασης: λόγω της μη παράτασης της αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Μαρόκου, ο στόλος που έχει ως βάση τις Καναρίους Νήσους δεν έχει τη δυνατότητα να αλιεύσει και να διαθέσει στην αγορά τα είδη αυτά. Κατά συνέπεια, τα δύο αυτά είδη δεν επωφελήθηκαν από το καθεστώς αντιστάθμισης κατά τη διάρκεια των ετών 2001 και 2002. Επιπλέον, ο κλάδος της υδατοκαλλιέργειας αύξησε την παραγωγική του ικανότητα κατά τη διάρκεια των ετών αυτών.

Τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας

Λόγω της μη ανανέωσης της συμφωνίας με το Μαρόκο, η περιφερειακή διοίκηση δημιούργησε συνθήκες ανάπτυξης του επιμέρους κλάδου της υδατοκαλλιέργειας με στόχο τη δημιουργία εναλλακτικών θέσεων απασχόλησης και τη σταθεροποίησή τους, από κοινωνικοοικονομικής απόψεως, στις ζώνες που επλήγησαν περισσότερο. Κατά τον τρόπο αυτό, οι επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, επέτρεψαν την ανάπτυξη του επιμέρους αυτού κλάδου και επέτρεψαν την αξιοποίηση και την εμπορία σημαντικών ποσοτήτων των προϊόντων αυτών. Πράγματι, κατά τη διάρκεια των ετών 1999 και 2000, ξεκίνησε η παραγωγή 7 νέων εταιρειών, γεγονός που διπλασίασε τον αριθμό των επιχειρήσεων του επιμέρους αυτού κλάδου.

Σύμφωνα με τις ενδείξεις των αρμόδιων αρχών, η πρόβλεψη της παραγωγής ανερχόταν σε 2.500 τόνους το 2001, η οποία αντιστοιχούσε στις δραστηριότητες 13 επιχειρήσεων που διέθεταν παραγωγική ικανότητα 3.200 τόνων ετησίως. Επιπροσθέτως, κατά τη διάρκεια του έτους 2002, 16 επιχειρήσεις ανέμεναν την έγκριση της διοίκησης προκειμένου να ξεκινήσουν τις δραστηριότητές τους με συνολική προβλεπόμενη παραγωγή 3.930 τόνων ετησίως. Η μέση εκτιμώμενη ετήσια παραγωγή για την περίοδο 2002-2006 ανέρχεται σε 4.400 τόνους.

Τα κεφαλόποδα και τα βενθοπελαγικά είδη

Ο επιμέρους αυτός κλάδος παραμένει ο σημαντικότερος στην περιφέρεια τόσο από απόψεως όγκου όσο και από απόψεως αξίας. Τα αλιεύματα αλιεύονται κυρίως στη ζώνη μεταξύ Καναρίων Νήσων και της Σαχάρας, μεταξύ του Cap Bojador και του Πράσινου Ακρωτηρίου (στα ύδατα της Σενεγάλης, της Μοζαμβίκης και της Γουινέας-Μπισάου). Εκτός των κεφαλοπόδων, ο στόλος αλιεύει επίσης βενθοπελαγικά είδη με τα ίδια εργαλεία. Τα αλιεύματα του στόλου αυτού προορίζονται αποκλειστικά και σε ίσες ποσότητες για την εξωτερική αγορά (Ιαπωνία και χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης). Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το ήμισυ των εξαγωγών προορίζεται για την ηπειρωτική Ισπανία. Η παραγωγή αντιμετώπισε σοβαρά προβλήματα λόγω της μη ανανέωσης της αλιευτικής συμφωνίας με το Μαρόκο. Ωστόσο, η δραστηριότητα κατευθύνθηκε πρόσφατα σε άλλους τόπους αλιείας, οι οποίοι διατίθενται δυνάμει συμφωνιών που συνάφθηκαν από την Κοινότητα στην εν λόγω περιφέρεια, και επέτρεψε την επίτευξη, ήδη κατά τη διάρκεια του 2002, πολύ καλών επιπέδων αλιευμάτων. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, κατά τη διάρκεια του πρώτου οκταμήνου του έτους αυτού σημειώθηκε παραγωγή της τάξεως των 20.000 τόνων.

4. Γουιάνα

Το γαλλικό διαμέρισμα της Γουιάνας βρίσκεται στη ζώνη του Ισημερινού μεταξύ του Σουρινάμ και της Βραζιλίας και έχει έκταση 83.534 km². Εκτός από την μεγάλη δημογραφική του ανάπτυξη, ο πληθυσμός χαρακτηρίζεται επίσης από το νεαρό της ηλικίας του. Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού συγκεντρώνεται στις ακτές και τους μεγάλους παραμεθόριους ποταμούς, ενώ μεγαλύτερο από το ήμισυ του πληθυσμού αυτού στην Cayenne.

Η αποκλειστική οικονομική ζώνη της Γουιάνας καλύπτει επιφάνεια 130.140 km². Η Γουιάνα διαθέτει ευθεία χαμηλή ακτογραμμή, η οποία αποτελείται γενικά από μαγκρόβια και διακόπτεται από τις εκβολές ποταμών διαφόρων μεγεθών. Η ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα είναι εκτεταμένη (40.000 km²) και κατηφορίζει με μικρή κλίση στα ανοικτά των ακτών. Το φυσικό παράκτιο περιβάλλον ευνοεί την παρουσία πλούσιων συγκεντρώσεων ιχθύων λόγω της συμβολής των γλυκών υδάτων σημαντικών εκβολών με αλιεύσιμες ζώνες.

Δύο τύποι αλιευτικών πόρων παρουσιάζονται στα ύδατα:

- η γαρίδα, η οποία συγκεντρώνει το μεγαλύτερο μέρος της αλιευτικής προσπάθειας του εν λόγω διαμερίσματος εξαιτίας της αφθονίας που παρουσιάζει στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα
- οι ιχθείς, οι οποίοι αλιεύονται βασικά στο πλαίσιο της αλιείας περιορισμένης κλίμακας με στόχο είδη τα οποία αποκαλούνται "λευκά ψάρια".

Η αλιεία γαρίδας

Μοναδική αλιευτική δραστηριότητα του τύπου αυτού σε ολόκληρη την Κοινότητα, η αλιεία γαρίδας της Γουιάνας αντιπροσωπεύει την τρίτη εξαγωγική δραστηριότητα του διαμερίσματος και εξασφαλίζει περισσότερο από το ένα τέταρτο των εσόδων εξαγωγής απασχολώντας 810 άτομα. Το σύνολο σχεδόν της παραγωγής αυτής εξάγεται και προορίζεται για τον εφοδιασμό των ευρωπαϊκών αγορών κατά 84% και των Αντιλλών κατά 12%.

Στα τέλη του έτους 2000, ο στόλος περιλάμβανε 63 μηχανότρατες-ψυγεία αλιείας γαρίδας. Ορισμένοι στολίσκοι διαθέτουν εργοστάσια επεξεργασίας στην ξηρά για τη διαλογή, τη συσκευασία και την αποστολή της γαρίδας. Ορισμένες μονάδες του στόλου πραγματοποιούν τη διαλογή, την κατάψυξη και τη συσκευασία των προϊόντων επ'αυτών ενώ άλλα σκάφη καταψύχουν τα προϊόντα προκειμένου να υποστούν επεξεργασία στην ξηρά.

Κατά την περίοδο 1998-2000, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, η μέση ετήσια παραγωγή ανήλθε σε 3.660 τόνους. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα συνολικά αλιεύματα διατηρήθηκαν σε επίπεδο ανώτερο από 4.000 τόνους μέχρι το 1998. Η πτώση που σημειώθηκε από το 1999 οφειλόταν σε μεγάλο μέρος στη συγκυρία ιδιαίτερα δυσμενών φυσικών συνθηκών (εξαιρετικά υψηλές βροχοπτώσεις κατά το πρώτο εξάμηνο του 2000. Ευνοϊκότερες συνθήκες σημειώθηκαν από το τέλος του έτους αυτού, οι οποίες επέτρεψαν μία σταδιακή επιστροφή στο σύνηθες επίπεδο αλιευμάτων).

Η αλιεία περιορισμένης κλίμακας λευκοψάρων

Η δραστηριότητα αυτή του κλάδου αφορά την θαλάσσια παράκτια αλιεία που λαμβάνει χώρα στο εσωτερικό της ζώνης των 12 μιλίων και πραγματοποιείται από τους τοπικούς αλιείς (αλιείς περιορισμένης κλίμακας ή μικρούς ιδιοκτήτες αλιευτικών σκαφών), η οποία κατανέμεται σε ολόκληρη την ακτή της Γουιάνας.

Η δραστηριότητα αυτή απασχολεί 300 άτομα (από τα οποία 240 επί των αλιευτικών σκαφών). Η μεταποίηση και εμπορία των ιχθύων που αλιεύονται από αλιευτικά σκάφη περιορισμένης κλίμακας (και των παρεμπιπτόντων αλιευμάτων μηχανοτρατών αλιείας γαρίδας) εξασφαλίζεται από ανεξάρτητους τοπικούς ιχθυεμπόρους καθώς και από έναν συνεταιρισμό. Ο όγκος των ιχθύων που διακινούνται από τους εμπόρους αυτούς έφθασε τους 650 τόνους το έτος 2000. Από την ποσότητα αυτή, 100 τόνοι εξάχθηκαν νωποί και 500 τόνοι κατεψυγμένοι. Οι νωποί ιχθείς εξάγονται αεροπορικώς προς την ηπειρωτική Ευρώπη. Οι κατεψυγμένοι ιχθείς εξάγονται σε εμπορευματοκιβώτια διαθλάσεως κυρίως προς την Ευρώπη και τις Αντίλλες.

Στα τέλη του έτους 2000, ο στολίσκος περιλάμβανε 104 μονάδες τις οποίες διαχειρίζονταν ανεξάρτητοι αλιείς περιορισμένης κλίμακας.

Ο κλάδος της υδατοκαλλιέργειας

Από το 1993, παρατηρείται μία σταδιακή επαναλειτουργία των δεξαμενών και των εγκαταστάσεων που είχαν δημιουργηθεί πριν ορισμένα χρόνια.

Οι εταιρείες και οι ιχθυοτρόφοι που υπάρχουν σήμερα, εκτρέφουν σεβρέτες, και άλλα είδη, όπως είναι οι ιχθείς ενυδρείου και άλλοι βρώσιμοι ιχθείς.

Ο κλάδος αυτός απασχολεί σήμερα άμεσα περισσότερα από δώδεκα άτομα. Τα είδη που αποτελούν αντικείμενο σημαντικής διάθεσης στις αγορές εξωτερικού είναι οι σεβρέτες και οι ιχθείς ενυδρείου. Τα είδη αυτά αποστέλλονται κατά 95% προς άλλα γαλλικά διαμερίσματα των Αντιλλών και προς την ηπειρωτική Ευρώπη. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα δεδομένα για το έτος 1999, η παραγωγή σεβρέτας ανερχόταν σε 23 τόνους ετησίως ενώ η παραγωγή ιχθύων ενυδρείου σε 5 τόνους (1 εκατομμύριο τεμάχια των 5 γραμμαρίων).

5. Ρεϋνιόν

Η Ρεϋνιόν βρίσκεται στον Ινδικό Ωκεανό, σε απόσταση 160 χιλιομέτρων ανατολικά της Νήσου του Μαυρικού και 700 χιλιομέτρων δυτικά της Μαγαδασκάρης. Διαθέτει αποκλειστική οικονομική ζώνη 318.300 km², ενώ δεν διαθέτει καθόλου ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα. Η έκτασή της ανέρχεται σε 2.570 km², ο πληθυσμός της σε 710.000 κατοίκους ενώ το ποσοστό ανεργίας σε 40%. Η Ρεϋνιόν βρίσκεται σε απόσταση 9.180 χιλιομέτρων από το Παρίσι. Η Ρεϋνιόν βρίσκεται στο κέντρο μιας ωκεάνιας ζώνης που χαρακτηρίζεται από την παρουσία διαμοιραζόμενων αποθεμάτων πελαγικών ή υπεραλιευόμενων αλιευμάτων.

Η αλιεία στη Ρεϋνιόν αποτελεί σήμερα έναν κλάδο που βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη, η εξέλιξη του οποίου εδώ και δέκα έτη παρουσιάζει μεγάλες αλλαγές. Από το 1991, τα αλιεύματα, κυρίως μεγάλοι πελαγικοί ιχθείς (τόνος, ξιφίας, κυνηγός, μάρλιν) μαρτυρούν την ανάπτυξη της αλιευτικής δραστηριότητας. Η ανάπτυξη αυτή οφείλεται στην έντονη

δραστηριότητα της αλιείας περιορισμένης κλίμακας γύρω από διατάξεις συγκέντρωσης ιχθύων, στην εμφάνιση της αλιείας με παραγάδια και στην ανάπτυξη της αλιείας ανοικτής θάλασσας.

Η αλιεία της Ρεϋνιόν απασχολεί χίλιους περίπου επαγγελματίες.

Η εμπορία προϊόντων αλιείας εκτός της Ρεϋνιόν αποτελεί σήμερα μία οικονομική πραγματικότητα. Ο κλάδος αυτός κατέχει τη δεύτερη θέση στο εξωτερικό εμπόριο της νήσου μετά την εξαγωγή ζαχαροκάλαμου.

Όσον αφορά τον τόνο και τον ξιφία, για την περίοδο 1998-2001, ο μέσος ετήσιος όγκος που διατέθηκε προς το εξωτερικό ανήλθε σε 1098 τόνους. Πρέπει να σημειωθεί, ωστόσο, ότι οι ποσότητες που διατέθηκαν κατά τα έτη 1999, 2000 και 2001 υπερέβησαν την ποσότητα που προβλέπεται από το ισχύον καθεστώς (ανήλθαν αντίστοιχα σε 1.168,9 τόνους, 1.641 τόνους και 1.201 τόνους).

Όσον αφορά τα άλλα είδη που διατέθηκαν στις αγορές, πρέπει να τονισθεί ότι πρόσφατα έκαναν την εμφάνισή τους τα μάρλιν, οι καρχαρίες, τα λιθρίνια, και οι κυνηγοί (σε νωπή ή κατεψυγμένη παρουσίαση) και αντιπροσωπεύουν πλέον μία ενδιαφέρουσα αγορά. Σύμφωνα με τα στοιχεία που διατίθενται για το έτος 2001, διατέθηκαν οι ακόλουθες ποσότητες: 34 τόνοι μάρλιν, 11,9 τόνοι καρχαρία και 6,3 τόνοι κυνηγών.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Το καθεστώς επέφερε, καθόλη τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του, μία βιώσιμη σταθερότητα η οποία επιτρέπει στους ενδιαφερομένους επιχειρηματίες να ασκούν δραστηριότητες υπό όρους παρόμοιους με εκείνους των συναδέλφων τους στην ηπειρωτική Ευρώπη. Το καθεστώς ευνόησε κατά σημαντικό τρόπο τη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης σε περιφέρειες όπου οι εναλλακτικές δραστηριότητες είναι πολύ μειωμένες. Τα πλεονεκτήματα των επιχειρηματιών αυτών από την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού επέτρεψαν στους διάφορους σχετικούς κλάδους να διατηρήσουν επαρκές επίπεδο παραγωγής και ανάπτυξης. Οι συνθήκες στις οποίες οφείλεται το επιπλέον κόστος της παραγωγής δεν είναι ενδεχόμενο να εξελιχθούν δεδομένου ότι απορρέουν από την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες.

Ο κλάδος της αλιείας στις περιφέρειες στις οποίες ισχύει το καθεστώς αυτό παρουσίασε εξέλιξη όσον αφορά τους όρους παραγωγής και διάθεσης των προϊόντων, η οποία περιγράφεται στα προηγούμενα κεφάλαια. Ενόψει της εξέλιξης αυτής, φαίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί η προσαρμογή του νομικού πλαισίου του καθεστώτος και να προστατευθεί επαρκώς η επίτευξη των στόχων για τους οποίους θεσπίστηκε.

Ποσότητες, ανά περιφέρεια, που επωφελήθηκαν του καθεστώτος αντιστάθμισης του επιπλέον κόστους (σε τόνους)

AZOPEΣ

	1998	1999	2000	2001	2002
--	------	------	------	------	------

Βενθοπελαγικά	2.312	1.903	1.693	1.462	1.686 ¹⁰
Τόνος	7.386	6.832	5.453	10.000	10.000

ΜΑΔΕΡΑ

	1998	1999	2000	2001	2002
--	------	------	------	------	------

Τόνος	2.231	3.450	187	69	2.767
Σπαθόψαρο	0,712	1.234	1.550	1.144	945
Σκουμπρί	204	385	511	0	0

¹⁰ Η πορτογαλική κυβέρνηση κατέθεσε αίτηση διαμόρφωσης σχετικά με τα προϊόντα αυτά δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1587/98 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 579/2002. Η αίτηση αυτή αποσκοπεί στην καλύτερη χρήση του ποσού που προβλέπεται για τα προϊόντα αυτά, λαμβανομένης υπόψη της αύξησης του αντίστοιχου επιπλέον κόστους. Η αίτηση διαμόρφωσης αφορά το έτος 2002.

ΚΑΝΑΡΙΟΙ ΝΗΣΟΙ

	1998	1999	2000	2001	2002
Νωπός τόνος	10.094	10.676	2.923	5.217	2.868
Κατεψυγμένος τόνος	8	102	1	0	
Κατεψυγμένη σαρδέλα & σκουμπρί	2.788	1.047	551	448	357
Μεταποιημένη σαρδέλα & σκουμπρί	11.969	10.574	0	0	0 ¹¹
Προϊόντα υδατοκαλλιέργειας	455	422	869	1.300	1.300
Κεφαλόποδα, γλώσσα & λιθρίνια	25.000	25.000	10.974	9.450	8.601

ΓΟΥΙΑΝΑ

1998	1999	2000	2001	2002
------	------	------	------	------

Γαρίδα	4.200	3.653	2.653	2.694	3.068
--------	-------	-------	-------	-------	-------

ΡΕΪΝΙΟΝ

1998	1999	2000	2001	2002
------	------	------	------	------

Τόνος/ ξιφίας	562	1.000	1.000	1.000	883
---------------	-----	-------	-------	-------	-----

¹¹ Η ισπανική κυβέρνηση κατέθεσε αίτηση διαμόρφωσης σχετικά με τα προϊόντα αυτά δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1587/98 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 579/2002. Η αίτηση αυτή αποσκοπεί στην καλύτερη χρήση του ποσού που προβλέπεται για τα προϊόντα αυτά, λαμβανομένης υπόψη της αύξησης του αντίστοιχου επιπλέον κόστους. Η αίτηση διαμόρφωσης αφορά τα έτη 2001 και 2002.